

ÎNCHEIERE

9 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Consiliul Audiovizualului,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Întreprinderea cu Capital Străin „Pro Digital” Societate cu Răspundere Limitată
împotriva Consiliului Audiovizualului cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva hotărârii din 7 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 26 noiembrie 2020 ÎCS „Pro Digital” SRL, reprezentată de avocatul
Vladislav Roșca, a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de chemare în judecată
(contestație) în ordinea contenciosului administrativ împotriva Consiliului
Audiovizualului cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că potrivit informației publicate la data de 24
noiembrie 2020 pe site-ul oficial al Consiliului Audiovizualului despre ședința
publică ce a avut loc la 23 noiembrie 2020, precum și conform deciziei nr. 35/215
din 23 noiembrie 2020, s-a constatat că în ședința respectivă a fost examinat Raportul
cu privire la rezultatele monitorizării modului de reflectare a campaniei electorale,
în turul II de scrutin, în cadrul principalelor buletine de știri de către furnizorii de
servicii media audiovizuale: „Moldova-1”, „Publika TV”, „Prime”, „Primul în
Moldova”, „TVR Moldova”, „Canal 2”, „Canal 3”, „TV 8”, „NTV Moldova”,
„Jurnal TV”, „Pro TV Chișinău”, „BTV”, „RTR Moldova”, „Televiziunea Centrală”
și „Radio Moldova” la capitolul respectării legislației electorale și audiovizuale,
pentru perioada 4 - 15 noiembrie 2020.

Astfel, a menționat că la capitolul „XI. PRO TV Chișinău” din decizia nr.
35/215 din 23 noiembrie 2020, s-a indicat că postul de televiziune „PRO TV
Chișinău” ar fi admis incitare la ură în subiectul din data de 13 noiembrie 2020 (ora
de difuzare 20:01:33), cu titlul „Manifestații pe timp de pandemie”, despre mitingul
organizat în susținerea lui Igor Dodon. La fel, s-a indicat că atât prin volumul de
timp acordat, cât și prin conotația mediatizării, „PRO TV Chișinău” a admis o

reflectare dezechilibrată a concurenților electorali, astfel fiind încălcate prevederile art. 69 alin. (1) din Codul electoral, precum și fiind încălcate repetat prevederile pct. 4.1 lit. b) din Condițiile la Licența de emisie, iar în temeiul art. 84 alin. (6) lit. d) din Codul serviciilor media audiovizuale, a fost aplicată sancțiunea.

Cu cele constatate de către Consiliul Audiovizualului, reclamanta nu este de acord, considerând neîntemeiate atât încălcările imputate postului de televiziune „PRO TV Chișinău”, cât și sancțiunea aplicată.

A susținut că actul administrativ contestat are deficiențe semnificative în partea motivării, având în vedere că Consiliul Audiovizualului a indicat drept temei de sancționare - art. 84 alin. (6) lit. d) din Codul serviciilor media audiovizuale, conform căruia se sancționează cu amendă de la 10000 de lei la 15000 de lei furnizorii de servicii media și distribuitorii de servicii media care au comis următoarele încălcări: comiterea repetată a încălcărilor prevăzute la alin. (5) din prezentul articol, cu excepția art. 19 alin. (2). Însă, a enunțat că autoritatea publică nu a indicat care ar fi încălcarea prevăzută la art. 84 alin. (5) ce ar fi fost comisă repetat de către postul de televiziune „PRO TV Chișinău”.

La fel, cum rezultă din textul deciziei contestate, „PRO TV Chișinău” ar fi admis o reflectare dezechilibrată a concurenților electorali, astfel fiind încălcate prevederile art. 69 alin. (1) din Codul electoral și respectiv fiind încălcate repetat prevederile pct. 4.1 lit. b) din Condițiile la Licența de emisie, pentru faptul că concurentul electoral Igor Dodon (CI) ar fi fost mediatizat cel mai mult în conotație negativă, comparativ cu concurentul electoral Maia Sandu (PPPAS), care a fost mediatizată ne semnificativ negativ, acesta fiind unicul argument cu privire la pretinsa reflectare dezechilibrată a concurenților electorali.

Reclamanta a considerat că este neîntemeiată afirmația Consiliului Audiovizualului precum că Igor Dodon (CI) ar fi fost mediatizat cel mai mult în conotație negativă, deoarece, fiind verificată detalierea timpului alocat concurenților electorali, se conchide că de fapt ambii concurenți electorali au fost mediatizați cel mai mult în conotație neutră, ambii fiind mediatizați ne semnificativ negativ și pozitiv.

În același timp, a indicat că potrivit datelor prezentate de Consiliul Audiovizualului, Igor Dodon a avut un timp alocat de 35 min, 48 sec, iar din acesta 25 min, 48 sec, au fost de conotație neutră. Astfel, din timpul total alocat lui Igor Dodon (CI), o pondere de 72,06 % a constituit conotație neutră. În cazul concurentului Maia Sandu (PPPAS), aceasta a avut parte de mai puțin timp alocat - 21 min, 35 sec, iar din acesta 17 min, 19 sec, au constituit conotație neutră, ceea ce e o pondere de 80,23 % din timpul acordat. Prin urmare, din detalierea timpului alocat concurenților electorali prezentat de Consiliul Audiovizualului, reclamanta desprinde faptul că ambii concurenți electorali au fost mediatizați cel mai mult în conotație neutră - Igor Dodon (72,06 %) și Maia Sandu (80,23 %).

În circumstanțele descrise și potrivit calculelor efectuate, a opinat că este neîntemeiată și nesusținută de probe afirmația Consiliului Audiovizualului precum că Igor Dodon (CI) ar fi fost mediatizat cel mai mult în conotație negativă și astfel, decade unicul argument al Consiliului cu privire la necesitatea sancționării „PRO TV Chișinău” pe motiv de încălcare repetată a prevederilor art. 69 (1) din Codul electoral și pct. 4.1. lit. b) din Condițiile la Licența de emisie.

A susținut că „PRO TV Chișinău” a respectat întocmai toate principiile prevăzute de art. 69 alin. (1) Cod electoral, iar alte încălcări decât „reflectarea dezechilibrată”, nu au fost invocate de către Consiliul.

Cu privire la acuzațiile aduse în adresa „PRO TV Chișinău”, precum că ar fi admis incitare la ură, în subiectul din data de 13 noiembrie 2020, cu titlul „Manifestații pe timp de pandemie”, reclamanta le-a considerat ca fiind neîntemeiate, dat fiind că „PRO TV Chișinău” și-a exercitat principala obligație a unui post de televiziune echidistant și obiectiv - de a informa publicul despre evenimente curente de interes sporit și anume, organizarea unui miting cu susținătorii săi de către un concurent electoral, modul în care s-a manifestat și mesajele pe care le-a transmis concurentul electoral Igor Dodon către susținătorii săi precum și către oponenții săi.

Astfel, a remarcat că „PRO TV Chișinău”, fiind nepărtinitor, nu a făcut altceva decât să difuzeze un mesaj adresat de concurentul electoral Igor Dodon, ținând cont de faptul că alegerile prezidențiale sunt de o importantă majoră, iar cetățenii Republicii Moldova votează în mod direct președintele țării și este dreptul lor de a cunoaște concurenții electorali, comportamentul și trăsăturile acestora.

Suplimentar, a susținut că abordarea Consiliului Audiovizualului vine în contradicție cu libertatea presei și libertatea de exprimare, care în afară de normele legale naționale sunt garantate și de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Reclamanta ÎCS „Pro Digital” SRL, a solicitat anularea pct. 8 din dispozitivul deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 35/215 din 23 noiembrie 2020, cu privire la sancționarea ÎCS „Pro Digital” SRL, fondatoare a postului de televiziune „PRO TV Chișinău”, cu amendă în mărime de 10 000 lei și anularea pct. 10 din dispozitivul deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 35/215 din 23 noiembrie 2020, în partea ce ține de obligarea ÎCS „Pro Digital” SRL să difuzeze textul sancțiunii în următoarele 48 de ore de la data adoptării deciziei privind aplicarea sancțiunii.

Prin hotărârea din 7 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea a fost admisă. A fost anulat pct. 8 din dispozitivul deciziei Consiliului Audiovizualului al Republicii Moldova nr. 35/215 din 23 noiembrie 2020, cu privire la sancționarea ÎCS „Pro Digital” SRL, fondatoare a postului de televiziune „PRO TV Chișinău”, cu amendă în mărime de 10 000 lei. A fost anulat pct. 10 din dispozitivul deciziei Consiliului Audiovizualului al Republicii Moldova nr. 35/215 din 23 noiembrie 2020, în partea ce ține de obligarea ÎCS „Pro Digital” SRL să difuzeze textul sancțiunii în următoarele 48 de ore de la data adoptării deciziei privind aplicarea sancțiunii.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că legislatorul a stabilit expres răspunderea pe care o poartă furnizorii de servicii media și distribuitorii de servicii media pentru încălcarea legislației în domeniul audiovizualului, care este prevăzută la art. 84 din Codul serviciilor media audiovizuale, adică Codul serviciilor media audiovizuale stabilește faptul sancționării furnizorilor de servicii în cazuri concrete, și anume pentru nerespectarea prevederilor art. 70 alin. (2), (6) și (11) din Codul electoral (art. 84 alin. (3) lit. b); art. 69 alin. (5)-(6) și art. 70 alin. (3)-(5) din Codul electoral (art. 84 alin. (6) lit. e) și art. 70 alin. (9) și (10) din Codul electoral (art. 84 alin. (7) lit. g).

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normei enunțate, prima instanță a relevat că în speță se constată temeinicia pretenției reclamantei de anulare a pct. 8 din actul administrativ contestat. Or, instanța de judecată a menționat că, deși prin pct. 8 al actului administrativ individual defavorabil contestat, reclamanta ÎCS „Pro Digital” SRL a fost sancționată pentru încălcarea prevederilor art. 69 alin. (1) din Codul electoral, coroborat cu pct. 4.1. lit. b) din Condițiile la Licența de emisie, pentru faptul că ar fi admis incitarea la ură în subiectul „Manifestații pe timp de pandemie”, precum și faptul că prin volumul de timp acordat, cât și prin conotația mediatizării, s-a atestat o reflectare dezechilibrată a concurenților electorali, acest temei nu este prevăzut de art. 84 din Codul serviciilor media audiovizuale, ca o modalitate de aplicare a amenzii pentru încălcarea enunțată, și aceasta deoarece, art. 84 din Codul serviciilor media audiovizuale, stabilește sancționarea furnizorilor de servicii media în cazuri exprese, care nu pot fi completate în afara unei stipulări legale.

În circumstanțele enunțate, Curtea de Apel Chișinău a menționat că sancțiunea a fost aplicată în baza art. 69 alin. (1) din Codul electoral, fără însă ca dispozițiile Codului serviciilor media audiovizuale să prevadă în concret ce sancțiune urmează a fi aplicată pentru încălcarea respectivă.

Cu referire la concluziile Consiliului Audiovizualului invocate în motivarea actului administrativ contestat, precum că reclamanta ÎCS „Pro Digital” SRL ar fi admis incitarea la ură în subiectul „Manifestații pe timp de pandemie” din data de 13 noiembrie 2020, completul le-a considerat neîntemeiate, dat fiind că abordarea enunțată este subiectivă și afectează dreptul presei la publicare de informații și la libertatea de exprimare, precum și a dreptului publicului la informare.

În acest sens, instanța de fond a relevat că autoritatea publică, la emiterea actului administrativ contestat, nu a ținut cont de faptul că informațiile difuzate de către furnizorul de servicii media, în temeiul cărora a fost sancționat furnizorul de servicii media, nu sunt opiniile sau părerile acestuia, dar sunt preluări ale declarațiilor altor persoane (persoane publice), referitoare la autoritățile publice și alte persoane publice/politicieni.

Cât privește argumentul Consiliului Audiovizualului cu referire la faptul că temeiul legal pentru sancționarea ÎCS „Pro Digital” SRL a servit încălcarea prevederilor licenței de emisie sau ale autorizației de retransmisiune, fapt pentru care, în baza art. 84 alin. (5) lit. f) din Codul serviciilor media audiovizuale, i-a fost aplicată amendă, Curtea de Apel Chișinău a considerat că acesta este neîntemeiat și urmează a fi respins, deoarece din materialele cauzei nu se confirmă faptul admiterii de către ÎCS „Pro Digital” SRL a încălcărilor legislației în domeniul audiovizualului, în baza temeiului nominalizat, iar autoritatea publică pârâtă nu a prezentat instanței probe în sensul art. 93 Cod administrativ, ce ar demonstra incontestabil admiterea de către ÎCS „Pro Digital” SRL a încălcărilor imputate, or, instanța de judecată a reținut că datele din Raport la care face referire autoritatea publică pârâtă, nu demonstrează o reflectare dezechilibrată a concurenților electorali în perioada monitorizării 4 noiembrie - 15 noiembrie 2020, adică nu s-a demonstrat că informația reflectată de furnizorul de servicii media este lipsită de proporție justă între concurenții electorali.

Ca urmare, instanța de fond a respins și argumentul pârâtului precum că la stabilirea sancțiunii, Consiliul Audiovizualului întemeiat a reținut și prevederile art.

84 alin.(6) lit. d) din Codul serviciilor media audiovizuale, care dispun sancționarea pentru comiterea repetată a încălcărilor, deoarece, după cum s-a constatat în cadrul examinării cauzei, nu a fost dovedită admiterea repetată de către ÎCS „Pro Digital” SRL a încălcărilor imputate, iar argumentele contrare ale pârâtului nu și-au regăsit confirmare, având caracter declarativ.

În această ordine de idei, prima instanță a enunțat ca fiind relevante la caz și prevederile art.10 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, conform căreia orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Astfel, instanța de judecată a remarcat că libertatea de exprimare este un drept fundamental al individului, cu o aplicație specifică în domeniul mass-media, ocrotit ca atare de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin art. 10 din Convenție, care oferă o protecție largă presei, iar necesitatea limitării trebuie probată în mod convingător.

Cu toate acestea, completul a reținut că la emiterea deciziei nr. 35/215 din 23 noiembrie 2020, Consiliul Audiovizualului nu a ținut cont de prevederile și principiile menționate. Or, instanța de judecată a menționat că, deși pârâtul invocă faptul că ÎCS „Pro Digital” SRL nu a fost sancționată pentru conținutul informației difuzate, dar pentru faptul că campania electorală nu a fost reflectată în mod echilibrat, imparțial și responsabil cu respectarea principiului de echitate, contrar aserțiunilor pârâtului, la emiterea deciziei nu s-a respectat principiul libertății de exprimare, care este un drept primordial al furnizorului de servicii media.

În acest context, Curtea de Apel Chișinău a relevat că emisiunile la care face trimitere Consiliul Audiovizualului, au avut loc în perioada campaniei electorale, care reprezintă o problemă de interes public, iar îngrădirea/restrângerea libertății de exprimare poate fi admisă doar în anumite condiții enumerate de lege, care nu se atestă la caz. Cu atât mai mult, prima instanță a menționat că informațiile difuzate de către furnizorul de servicii media, în temeiul cărora a fost sancționată reclamanta de către Consiliul Audiovizualului, nu sunt opiniile sau părerile acesteia, dar sunt preluări ale declarațiilor persoanelor publice/politicieni.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a reținut că la emiterea actului administrativ contestat, Consiliul Audiovizualului nu a ținut cont nici de prevederile art. 28 alin. (2) lit. c) Legea privind libertatea de exprimare, care exclude posibilitatea sancționării materiale a mass-media pentru declarațiile altor persoane.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele descrise coroborate cu normele legale aplicabile speței, prima instanță a constatat că solicitarea ÎCS „Pro Digital” SRL cu privire la anularea pct. 8 din decizia nr. 35/215 din 23 noiembrie 2020 „Cu privire la examinarea rezultatelor monitorizării principalelor buletine de știri ale unor furnizori de servicii media audiovizuale la capitolul reflectării campaniei electorale în turul II al alegerilor prezidențiale, stabilit pentru data de 15 noiembrie 2020, în perioada 04-15 noiembrie 2020”, este întemeiată și urmează a fi admisă.

Totodată, în circumstanțele în care s-a constatat temeinicia pretenției reclamantei ÎCS „Pro Digital” SRL cu privire la anularea pct. 8 din decizia nr. 35/215 din 23 noiembrie 2020, în partea ce ține de sancționarea societății cu amendă în mărime de 10 000 lei, completul a reținut că și pretenția reclamantei ÎCS „Pro Digital” SRL cu privire la anularea pct. 10 a deciziei nr. 35/215 din 23 noiembrie 2020, în partea obligării societății de a difuza textul sancțiunii, fiind subsecventă

solicitării cu privire la anularea pct. 8 a deciziei contestate, urmează soarta pretenției principale de a fi respinsă.

La 7 decembrie 2020, Consiliul Audiovizualului a depus recurs împotriva hotărârii din 7 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, iar la 8 decembrie 2020 a depus recurs suplimentar.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea contestată, considerând-o neîntemeiată și ilegală, prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, a indicat că instanța de fond, ca motiv al anulării pct. 8 și parțial 10 ale deciziei Consiliului Audiovizualului, a aplicat prevederile art. 28 alin. (2) din Legea privind libertatea de exprimare, care nu au nicio relevanță speței, deoarece conform deciziei contestate, cât și a Raportului de monitorizare și probelor anexate la materialele dosarului, ÎCS „Pro Digital” SRL a fost sancționată nu pentru conținutul informației difuzate, dar pentru faptul că a reflectat campania electorală în mod dezechilibrat.

La fel, a menționat că Curtea de Apel Chișinău a aplicat parțial și prevederile art. 10 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, care la fel nu sunt relevante prezentei spețe, deoarece dreptul la libera exprimare nu are un caracter absolut, iar pct.2 al aceluiași articol, prevede expres că exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege.

A enunțat cu referire la prevederile art. 51 alin. (1), 69 alin. (1) și (2), 70 alin. (12), 71 alin. (3) din Codul electoral, art. 8 alin. (1), 75 alin. (4) lit. g) din Codul serviciilor media audiovizuale, pct. 4.1. lit. b) din Condițiile la Licența de emisie, că acest cadrul legal prevede expres faptul că Consiliul Audiovizualului este autoritatea care monitorizează furnizorii de servicii media în privința reflectării de către aceștia a campaniei electorale și aplică sancțiuni atunci când costată că au fost încălcate prevederile actelor normative relevante.

La caz, a susținut că este cert faptul că în perioada de raport 4 - 13 noiembrie 2020, în cadrul principalelor buletine de știri difuzate de postul de televiziune „PRO TV Chișinău” s-a atestat, atât prin volumul de timp acordat, cât și prin conotația mediatizării, o reflectare dezechilibrată a concurenților electorali, în acest sens fiind atestate încălcări de la prevederile art. 69 alin. (1) din Codul electoral.

A specificat că prin decizia nr. 33/199 din 10 noiembrie 2020, ca urmare a faptului că ÎCS „Pro Digital” SRL a reflectat campania electorală în mod dezechilibrat în perioada 16-30 octombrie 2020, Consiliul Audiovizualului a sancționat ÎCS „Pro Digital” SRL, fondatoarea postului de televiziune „PRO TV Chișinău”, cu amendă în mărime de 5 000 de lei, pentru încălcarea pct. 4.1 lit. b) din Condițiile la Licența de emisie, fiind astfel întemeiată aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 84 alin. (6) lit. d) din Codul serviciilor media audiovizuale pentru comiterea repetată a încălcărilor.

A mai declarat că instanța de fond în mod arbitrar nu a luat în calcul probele anexate la dosar și mai mult ca atât s-a bazat în mod eronat doar pe timpul de reflectare în mod imparțial indicat în raportul de monitorizare al Consiliului Audiovizualului, invocând că ambii concurenți electorali au fost mediatizați cel mai mult în conotație neutră, fără a lua în considerare și faptul că diferența dintre cei doi candidați din timpul total este cu un decalaj destul de considerabil.

Cu referire la „incitarea la ură”, a indicat că în raportul și decizia contestată doar s-a specificat că în cadrul unui subiect au fost atestate elemente de incitare la ură și nicidecum nu s-a afirmat că furnizorul de servicii media respectiv a lansat mesaje de ură și nici nu au fost imputate în adresa postului încălcarea vreunei prevederi legale în acest sens.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii din 7 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, la caz, se contestă decizia Consiliului Audiovizualului, care se referă la reflectarea campaniei electorale și care a fost emisă în conformitate cu prevederile Codului electoral.

Respectiv, în conformitate cu art. 5 alin. (3) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017 coroborat cu art. 2 alin. (2) Cod administrativ, la termenul de depunere a recursului împotriva hotărârii judecătorești sunt aplicabile normele Codului electoral, care față de Codul administrativ sunt norme juridice speciale, aplicabile anumitor categorii de raporturi sociale și/sau subiecți strict determinați.

În conformitate cu art. 74 alin. (6) Cod electoral, împotriva hotărârii instanței de judecată poate fi depus un apel în termen de o zi de la pronunțare, iar împotriva deciziei instanței de apel - un recurs în termen de o zi de la pronunțare.

Din actele cauzei rezultă că hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată în data de 7 decembrie 2020. Astfel, recursul depus de către Consiliul Audiovizualului la 7 decembrie 2020, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Consiliul Audiovizualului, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă

caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Consiliul Audiovizualului.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Consiliul Audiovizualului, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh